

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - odbijena žalba uslovi za dobijanje prava na socijalnu pomoć - Pravilnik UNMIK-a 2003/28 - Član 42 (2) ZUP]

Žalilac se žalio na odluku Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu Departament za socijalnu zaštitu u Prištini, dokazujući da je gore pomenuti administrativni autoritet narušio proceduralna pravila, pogrešno i nepotpuno je ustanovljeno činjenično stanje i nezakonito je primenjen postojeći zakon.

Centar za socijalni rad Mališeva je odbio da dodeli socijalnu pomoć žaliocu zato što ona nije ispunila pravne zahteve za socijalnu pomoć.

Vrhovni sud je odlučio da u prvom slučaju autoriteta kao optuženog je potvrdio da porodica žalioaca nije ispunila pravne kriterije na osnovu kojih bi mu se dodelila socijalna pomoć uz odluku da žalilac ima odraslu decu koja su sposobna da rade i vode posao, kao što se predviđa Uredbom UNMIK-a 2003/28 prema Tabeli za socijalnu pomoć. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba žalioaca neosnovana.

A.br.1/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Meleće Behdžeti i Vjosa Nimani-Zuljifiju, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u upravnom sporu prema tužbi tužiteljice Hire Duli, iz sela Škarašnik opština Mališevo, protiv rešenja Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Odeljenje socijalne zaštite u Prištini, br.091 od 16.09.2004 god., u predmetu za socijalnu pomoć, na zatvorenoj sednici veća održanoj 10.03.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se žalba.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbija se žalba tužiteljice protiv rešenja Centra za socijalni rad u Mališevu, br.30/415 od 16.09.2004 god., kojim se ne priznaje pravo na socijalnu pomoć, jer tužiteljicina porodica ne predstavlja socijalni slučaj.

Tužiteljica u tužbi osporava zakonitost osporenog rešenja zbog bitnih povreda pravila postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog

stanja i pogrešne primene materijalnog prava, tvrdeći da tužiteljica živi sa svoje dve ćerke u teškim ekonomskim uslovima bez ikakvih izvora prihoda. Predlaže da se tužba usvoji i da se osporeno rešenje poništi.

Optuženi organ nije odgovorio na tužbu.

Sud je ocenio zakonitost osporenog rešenja, u pravcu navoda u žalbi i nakon razmatranja spisa predmeta konstatovao:

Tužba je neosnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da su upravni organi u obavljenom upravnom postupku, u slučaju utvrđivanja toga da li tužiteljica ispunjava uslove predviđene Pravilnikom UNMIK-a br.2003/28 od 18. Avgusta 2003 god., za Šemu socijalne pomoći, konstatovali su da porodica tužiteljice ne predstavlja slučaj koji zahteva socijalnu pomoć, jer ima sposobne članove za rad i ekonomsku delatnost.

Optužena institucija je, u postupku prema žalbi na osporeno rešenje, prihvatila u potpunosti utvrđeno činjenično stanje i pravni stav organa za utvrđivanje činjenica-prvostepenog organa, zbog čega je odbila žalbu i ostavila na snazi osporeno rešenje.

Pravilnik UNMIK-a, br.2003/28 od 18.Avgusta 2003 god., za Šemu socijalne pomoći, u članu 1 određuje da je ugrožena porodica u socijalnom aspektu ona porodica koja se izabere za primanje socijalne pomoći. U članu 4 tačka 1 ovaj Pravilnik predviđa, da bi se ostvarilo pravo na socijalnu pomoć, svi članovi porodice trebaju biti stalni stanovnici Kosova i da ispunjavaju uslove za kategorizaciju u jednu od narednih kategorija: (a) prva kategorija, koja na osnovu člana 2 tačka 7 Pravilnika, podrazumeva porodicu u kojoj su svi članovi zavisni, odnosno nesposobni za rad i (b) druga kategorija-porodica koja ima jednog člana sposobnog za rad i najmanje jedno dete ispod 5 god., ili se stara za jedno siročće mlađe od 15 god., ili treba biti zavistan u smislu člana 2.7 ovog Pravilnika.

Polazeći od ovakvog stanja u ovom slučaju, Vrhovni sud zaključuje da su organ za utvrđivanje činjeničnog stanja i optuženi organ utvrdili da porodica tužiteljice ne ispunjava zakonske uslove koji su predviđeni za priznavanje prava na socijalnu pomoć, jer tužiteljica živi sa decom, Hajdarom, Bujarom i Miradinom koja su punoletna i sposobna za rad i ekonomsku delatnost. Ovi su podaci potvrđeni i od strane Komisije za nadgledanje i organa za utvrđivanje činjenica, 03.04.2004 god., što se vidi iz formulara za utvrđivanje socijalnog stanja tužiteljice.

Uzimajući u obzir neosporne činjenice u ovom slučaju socijalne pomoći, Sud konstatuje da organ za utvrđivanje činjenica i optuženi organ nisu povredili zakon i Šemu socijalne pomoći na štetu tužiteljice, jer se u članu 8 i 10 Zakona o braku i porodičnim odnosima („Službeni list SAPK-a" br.8/84) predviđa da deca sposobna za rad imaju obavezu da izdržavaju i osiguraju sredstva za egzistenciju svojim roditeljima, što je i u konkretnom slučaju tužiteljice bez obzira dali žive u istoj porodičnoj zajednici.

U vezi sa ovim, Sud konstatuje da je u ovom upravnom slučaju ispravno konstatovano činjenično stanje, iz koga proizilazi da nije povređen zakon na štetu tužiteljice, pa prema tome navode iz tužbe nije usvojio, jer ocenjuje da su bez uticaja na utvrđivanje drugačijeg činjeničnog stanja od onoga koga su utvrdili organi uprave, tako da, u skladu sa članom 42 par.2 ZUP, odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
A.br.1/2005, od 10.03.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsenik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - odbačena tužba - mogućnost za invalidsku penziju - Član 40(1) ZUP/Član 42(1) ZUP/Član 1.1 Pravilnika UNMIK a Br.2000/66]

Žalilac se žalio na odluku Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu, argumentujući da je gore pomenuti autoritet pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i da je nepravredno primenio postojeći zakon ne uzimajući u obzir da je nivo invaliditeta bio iznad 40%, kao uslov za davanje invalidne penzije.

Departament za socijalnu zaštitu je odbio da dodeli invalidsku penziju žalioocu zato što je Lekarska komisija procenila da je stepen invalidnosti žaliooca bio ispod 40%.

Vrhovni sud je odlučio da su prvostepeni autoritet i optuženi ispravno primenili zakon pošto je dostavljeni dokaz bez sumnje dokazao da žalilac nije ispunio pravne zahteve, kao što zahteva Uredba UNMIK-a 2000/66 paragraf 5. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba žaliooca neosnovana.

A.br.3/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Vjosa Nimani-Zuljfiu i Meleće Behdžeti, članovi, zapisničar Ajna Gaši, profesionalni saradnik, u upravnom sporu prema tužbi tužioca Haljit Hisenija, iz sela Donje Nerodimlje opština Uroševac, protiv optužene strane Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-rukovodioca Odeljenja za socijalnu zaštitu, za poništavanje rešenja br.06.02/458 od 08.12.2004 god., na sednici održanoj 17.05.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se tužba.

Obrazloženje

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužioca, koja je podneta protiv rešenja Odeljenja za socijalnu zaštitu-Komisije za žalbe 06-02/458 od 26.10.2004 god., kojim je odbijen zahtev tužioca da mu se prizna pravo na invalidsku penziju.

Tužilac u tužbi osporava zakonitost osporenog rešenja zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, tvrdeći da je stepen invalidnosti kod njega veći od 40%, koliko je predviđeno za priznavanje traženog prava. Predlaže da se tužba usvoji i osporeno rešenje poništi.

Optuženi organ, u odgovoru na tužbu, predlaže da se tužba u potpunosti odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud Kosova, nakon što je ocenio zakonitost osporenog rešenja u pravcu navoda iz tužbe i razmatranja spisa predmeta, u skladu sa odredbom predviđenom u članu 40 par.1 Zakona o upravnom sporu (ZUS), nalazi da tužba nije osnovana.

Iz spisa predmeta se vidi da je prvostepeni organ, rešenjem br.06-02/458 od 26.10.2004 god., odbio zahtev tužioca da mu se prizna pravo na finansijsku pomoć iz posebnog Fonda za invalide rata, jer je Centralna lekarska komisija optužene strane u svojoj konstataciji i mišljenju od 23.04.2004 god., ocenila da je stepen invalidnosti tužioca ispod 40%. U postupku prema žalbi optužena strana je obezbedila zaključke i mišljenje gore navedene lekarske komisije, koja je 22.10.2004 god., obavila razmatranje i vrednovanje stepena invalidnosti tužioca, gde je potvrdila mišljenje ranije lekarske komisije, nalazeći da je postupak koji je prethodio osporenom rešenju pravilno primenjen od strane prvostepenog organa i da je pravilno primenjeno materijalno pravo, pa je prema tome odbila žalbu.

Odredbom člana 1.1 Pravilnika br.2000/66 „Za beneficije invalida Kosova i njihovih bližnjih koji su umrli kao posledica oružanog sukoba na Kosovu", invalidom rata se smatra svako lice koje je zadobilo fizičke povrede kao direktnu posledicu oružanog sukoba na Kosovu, minimalni nivo povrede određuje se na osnovu jedne administrativne uredbe Specijalnog predstavnika Generalnog sekretara.

U članu 2.1 administrativnog uputstva br.20/19 „Za upotpunjavanje Pravilnika br.2000/66 za beneficije invalida rata na Kosovu i njihovih najbližih koji su umrli kao posledica oružanog sukoba na Kosovu", predviđa se da će se plaćanje invalidima rata obavljati zavisno od njihove fizičke sposobnosti, koju konstatuje Centralna lekarska komisija, na osnovu sledeće skale: a) 70-100% fizičke nesposobnosti, prvi stepen plaćanja i b) 40-69% fizičke nesposobnosti, drugi stepen plaćanja, dok se članom 2.2 predviđa da neće dobiti nikakvu pomoć lica sa nivoom fizičke nesposobnosti ispod 40%.

Uzimajući u obzir da je zakonom ovlašćena lekarska komisija optužene strane konstatovala da je stepen invalidnosti tužioca manji od 40%, Sud konstatuje da su prvostepeni organ i optužena strana ispravno primenili

odredbu člana 5 gore spomenutog Pravilnika UNMIK-a, na osnovu koga je odbijen zahtev tužioca.

Sud je vrednovao navode iz tužbe i konstatovao da u ovom upravnom sporu isti ne mogu uticati na drugačiju odluku, pošto je zavedenim dokazima i u skladu sa gore navedenim zakonskim odredbama bez sumnje utvrđeno da tužilac ne ispunjava zakonske uslove za priznavanje traženog prava.

Iz gore navedenog, Vrhovni sud Kosova u skladu sa članom 42 par.1 ZUS, odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA-PRIŠTINA
A.br.3/2005, od 17.05.2005 god.

Profesionalna saradnica
Ajna Gaši, zapisničar

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - delimično prihvaćena žalba starateljstvo nad decom - roditeljski kontakti - Član 40 (1) ZUP/Član 117 ZBPO]

Žalilac se žalio na odluku Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu Institutu socijalne politike u Prištini, na osnovu poništenja drugostepene odluke u pogledu kontaktiranja A.D. sa njenim maloletnim detetom.

Vrhovni sud je odlučio da je autoritet kako prvog tako i drugog stepena ispravno primenio odredbe administrativne procedure i član 117. Zakona o braku i porodičnim odnosima u odlučivanju o načinu- kontaktiranja između majke i deteta. Vrhovni sud je odlučio da je radi adekvatnog fizičkog i psihološkog razvoja deteta, nepohodno osigurati vezu sa oba roditelja. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je delimično osnovana i naredio je tuženiku da u toku dalje procedure utvrdi datum početka i trajanja kontaktiranja majke sa njenim detetom.

A.br.9/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Vjosa Nimani-Zuljfiu, predsednik, Osman Tmava i Meleće Behdžeti, članovi, u upravnom sporu prema tužbi tužioca Mergima Hodže, iz Peći, koga predstavlja Bljerim Hodža, advokat iz Peći, protiv optužene strane Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Institut za socijalnu politiku u Prištini, za poništenje rešenja drugog stepena br.02.1522 od 15.12.2004 god., na sednici održanoj 21.03.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Prihvata se tužba samo što se tiče kontakata Ardite Devoli sa njenim maloletnim detetom Arlindom, za vreme zimskih i letnjih odmora, verskih i državnih praznika i rođendana, dok se u ovom delu rešenje optužene strane, br.02.1522 od 05.12.2004 god., poništava, ali se ista ova tužba odbija kao neosnovana u vezi sa delom kojim se potvrđuje rešenje prvog stepena br.721/04 od 08.09.2004 god.

O b r a z l o ž e n j e

Optužena strana, odlučujući u vezi sa žalbom koja je podneta protiv rešenja Centra za socijalni rad u Šeći, br.721/04 od 08.09.2004 god., par.1 osporenog rešenja odbija kao neosnovanu žalbu tužioca i potvrđuje rešenje

Centra za socijalni rad u Peći br.721/04, kojim je usvojen zahtev Ardite Devoli i njen kontakt sa maloletnim detetom, Arlind Hodžom, regulisan na taj način da će majka kontaktirati sa njime svakog 15. i 30. u mesecu: u paragrafu 2, prvostepeno rešenje je promenjeno, tako da će se lični kontakti majke Ardite Devoli sa malolenim detetom Arlind Hodžom, osim kontakata koji su određeni prvostepenim rešenjem, obavljati i za vreme verskih i državnih praznika, zimskih i letnjih odmora i rođendana: u par.3, konstatovano je da je rešenje pravosnažno do donošenja rešenja za poveravanje deteta, odnosno do eventualnih promena okolnosti koje su uticale na donošenje takvog rešenja i u par.4, konstatovano je da žalba ne odlaže izvršenje rešenja.

Tužilac u tužbi, kojom osporava zakonitost drugostepenog rešenja, navodi da je rešenje okrivljene strane nezakonito, zbog pogrešne primene materijalnog prava, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povreda odredaba opšteg upravnog postupka. Predložio je da se tužba prihvati i osporena odluka poništi.

Vrhovni sud Kosova, nakon što je ocenio osporeno rešenje u skladu sa odredbom predviđenom u članu 40 par.1 Zakona o upravnom sporu (ZUS), nalazi da je tužba delimično osnovana.

Za dobar psihofizički razvoj deteta veoma je potreban kontakt sa oba roditelja. Susreti i druženje sa roditeljem sa kojim dete ne živi u porodičnoj zajednici, su zamena za zajednički život sa oba roditelja.

Odluka o regulisanju održavanja ličnih kontakata, deteta sa roditeljem koji ne obavlja roditeljsko pravo, starateljski organ donosi u prvom redu zbog interesa deteta, da bi se očuvala veza između deteta i roditelja, u cilju kultivisanja osećanja i njihovih međusobnih odnosa. Vrhovni sud Kosova nalazi da su, utvrđujući ispravno i na potpun način činjenično stanje, prvostepeni i drugostepeni organ ispravno primenili opšte odredbe upravnog postupka i odredbe člana 117 Zakona o braku i porodičnim odnosima, kada su odlučili o načinu održavanja ličnih susreta majke i deteta svakog 15. i 30. u mesecu. U vezi sa ovim delom Vrhovni sud, u skladu sa odredbom člana 42 par.2 ZUP, odbija tužbu.

O konfliktu Sud u načelu odlučuje na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku.

Vrhovni sud nalazi da se osporeni akt u delu kojim je odlučeno o ličnim kontaktima majke i deteta, za vreme letnjih i zimskih odmora, praznika i rođendana, ne može razmatrati jer u tom delu akta nije određen datum početka i vreme trajanja susreta. Što se tiče ovog dela, u skladu sa odredbom predviđenom u članu 39 par.2 ZUP, ovaj Sud prihvata tužbu i taj deo rešenja poništava.

Vrhovni sud, na osnovu ovlašćenja predviđenih u članu 62 ZUS, obavezuje optuženu stranu da u ponovljenoj proceduri odredi datume početka i vreme trajanja kontakta majke sa detetom, posebno za vreme letnjih i zimskih odmora, državnih i verskih praznika kao i u slučaju rođendana.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
A.br.9/2005, od 21.03.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Vjosa Nimani-Zuljfiu

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - prihvaćena - tužba poništeno rešenje - davanje na korišćenje zemljišta za urbanu gradnju ometanje poseda - Član 40(1) ZUP/Član 62 ZUP/Član 263(1)/Član 265 ZUP/Član 209(1,2) Član 39(2)/Član 42(2) ZUP]

Žalioci su se žalili na odluku Ministarstva za sredinu i prostorno planiranje u Prištini, argumentujući da administrativni autoriteti nisu dokazali relevantne činjenice koje su bile važne i ovako su doneli pogrešne zaključke na štetu žalilaca.

Direktorat urbanizma, planiranja I zaštite sredine Opštine Glogovac je naredio žalioocu da ukloni poslovni objekat sa urbanizovanog zemljišta za izgradnje, koja mu je data na korišćenje.

Vrhovni sud je odlučio da nisu pruženi dovoljni razlozi u pogledu činjeničnog stanja i pravne osnove i tvrdnje nisu uključene u žalbu tako da je žalilac konačnom odlukom preuzeo vlasništvo nad urbanističkim zemljištem, što je promenilo režim korišćenja u stalno posedovanje i dobio dozvolu za izgradnju na osnovu konačne odluke nadležnog autoriteta. Stupanjem na snagu, ova odluka je proizvela pravne posledice. U ovom pogledu, nisu izneti nikakvi razlozi u pogledu uslova koji su predviđali poništenje odluke, kao što je traženo u članu 263(1) I 265 LAD-a. Vrhovni sud je odlučio da su prvostepeni autoritet i optuženi prekršili zakon na štetu žaliooca zato što je odluka bila doneta pre nego što su relevantne činjenice slučaja ispravno i potpuno utvrđene. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba žaliooca osnovana.

A.br.15/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Meleće Behdžeti i Vjosa Nimani-Zuljfiu, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u upravnom sporu prema tužbi tužiteljice Aferdite Osmani, iz Glogovca, koju predstavlja ovlašćeni predstavnik Feriz Gervala, advokat iz Prištine, protiv odluke Ministarstva za životnu sredinu i prostorno planiranje u Prištini, A.br.100/2004 od 19.11.2004 god., u vezi sa davanjem na korišćenje urbanizovanog građevinskog zemljišta, na sednici održanoj 21.03.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Usvaja se tužba.

Poništava se odluka Ministarstva za životnu sredinu i prostorno planiranje u Prištini, A.br.100/2004 od 19.11.2004 god.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom odlukom odbijena je kao neosnovana žalba tužiteljice i potvrđeno je rešenje Predsednika izvršnog veća opštine Glogovac, 01 br.353-502 od 18.06.2004 god., kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužioca, potvrđeno je rešenje Direkcije za urbanizam, planiranje i zaštitu sredine, br.353/378 od 05.05.2004 god., prema kome je tužiteljica obavezna da poslovni lokal ukloni sa urbanog građevinskog zemljišta koje joj je dato na korišćenje

Tužiteljica u tužbi osporava zakonitost osporene odluke zbog nepotpunog i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja ističući da u slučaju odlučivanja upravni organi nisu utvrdili relevantne činjenice, važne za pravedno odlučivanje u ovom upravno-pravnom slučaju i da je zato došlo do pogrešnih zaključaka u osporenoj odluci na štetu tužiteljice, zbog pogrešne primene materijalnih i proceduralnih zakonskih odredaba. Predlaže da se tužba usvoji a osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu, optuženi upravni organ osporava navode iz tužbe, ostaje pri datim razlozima u osporenoj odluci i predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud Kosova, prema članu 40 par.1 Zakona o upravnom sporu (ZUS), ocenjuje zakonitost osporene odluke u pravcu navoda iz tužbe, odgovora na tužbu i nakon razmatranja spisa predmeta konstatuje: da je tužba neosnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da je rešenjem Direkcije inspekcijske službe opštine Glogovac br.351-127 od 29.03.2001 god., naređeno tužiteljici da odmah ukloni poslovni objekat, sa svom robom koja se nalazi unutar i oko objekta-lokala. Tužiteljica protiv ovog rešenja podnosi žalbu Predsedniku izvršnog veća opština Glogovac, na koju nije dobila odgovor, zbog čega ponovo podnosi zahtev ali ponovo ne dobija odgovor, dok Vrhovni sud Kosova prema tužbi tužiteljice presudom A.br.19/2001 od 27.07.2001 god., usvaja podnesenu tužbu i naređuje predsedniku izvršnog veća opštine Glogovac da u roku od 30 dana odluči prema žalbi tužiteljice i da postupi u skladu sa članom 62 ZUS. Proizilazi da je Opštinski sud u Glogovcu, presudom C.br.53/2001 od 18.06.2001 god., usvojio žalbu tužiteljice i potvrdio da je optužena Opština Glogovac ometala u posedovanju vlasnike objekata-poslovnih lokala koji se nalaze na mestu zvanom „Ašanajka" ul. „Skenderbeg" u Glogovcu, gde se nalazi i lokal tužiteljice, dok Okružni sud u Prištini, presudom Ac.br.358/2001 od 24.10.2001 god., odbija kao neosnovanu žalbu optužene, opštine Glogovac i potvrđuje gore navedeno osporeno rešenje prvostepenog suda. Istovremeno, Direkcija za inspekcijske službe opštine Glogovac, Zaključkom br.351-60 od 25.02.2002 god., dozvoljava izvršenje rešenja te Direkcije, br.351-127 od

29.03.2001 god., ocenjujući da je slučaj izvršenja odlučan pravosnažnom presudom Opštinskog suda Glogovac. Prema zahtevu Ombudspersona Kosova, Specijalni predstavnik Generalnog sekretara Ujedinjenih Nacija za Kosovo izvršnim rešenjem, br.2001/6 od 07.05.2001 god., odlaže izvršenje i primenom istog Skupština opštine Glogovac, odlukom od 24.08.2001 god., takođe odlaže izvršenje do donošenja novog rešenja. Vrhovni sud Kosova, presudom A.br.104/2002 od 22.01.2004 god., prihvata tužbu tužiteljice i poništava ranije navedeni osporeni zaključak prvostepenog organa, uz uputstva o obaveznosti za date opomene u skladu sa članom 62 ZUS.

Iz spisa predmeta takođe proizilazi da je rešenjem prvostepenog organa-Direkcije za urbanizam, planiranje i zaštitu životne sredine opštine Glogovac, br.353-378 od 05.05.2004 god., poništeno rešenje opštine Glogovac, br.353-59 od 22.04.1992 god., prema kome je tužiteljica dobila na korišćenje građevinsko zemljište površine 24m² za poslovnu delatnost, koje se nalazi na lokaciji br.45, deo katastarske parcele br.763, koja se nalazi u Glogovcu na mestu zvanom „Ašanajka" ul. „Skenderbeg". Tužilac je obavezan da u roku od 8 dana sa urbanizovanog prostora ukloni objekat-poslovni lokal, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

U postupku prema žalbi Predsednik izvršnog veća opštine Glogovac, rešenjem br.355-502 od 18.06.2004 god., odbija kao neosnovanu žalbu tužiteljice i potvrđuje osporeno rešenje prvostepenog upravnog organa, prihvatajući u potpunosti razloge date u osporenom rešenju.

I upravni organ optuženog osporenom odlukom odbija kao neosnovanu žalbu tužiteljice i potvrđuje gore navedeno osporeno rešenje Predsednika izvršnog veća opštine Glogovac, uz obrazloženje da je urbanizovano zemljište dato na privremeno korišćenje, da je istekao ugovoreni rok za korišćenje zemljišta zbog čega tužilac treba dobrovoljno da ukloni objekat-poslovni lokal sa urbanog prostora, da obavljeni upravni postupak za predmet razmatranja ima ometanje vlasništva dok nalog za ne delovanje izdat od SPGS-Administratorsa Kosova i drugih organa, nema za predmet razmatranja i odlučivanja objekat koji se razmatra u ovom upravno-pravnom slučaju i na osnovu odredbe člana 240 par.1 Zakona o opštem upravnom postupku (ZOUN), ocenjuje da u konkretnom slučaju nije trebalo postupati u skladu sa članom 263 i 265 ZOUN.

Polazeći od ovakvog činjeničnog stanja, Sud konstatuje da u konkretnom slučaju upravni organi u osporenim odlukama nisu dali razloge za odlučujuće činjenice, konkretno da li je postupano prema presudama ovog Suda A.br.19/2001 i A.br.104/2002, zatim primedbama koje se zasnivaju na odredbi 62 ZUS što su značajne činjenice da bi smo utvrdili da li se u sporu radi o jednom ili više upravnih postupaka. Što se tiče poništenja rešenja za davanje urbanizovanog zemljišta na korišćenje i o pravnom stavu koji je zauzet u

osporenom rešenju prvostepenog organa, koji prihvata i drugostepeni organ, ovaj Sud ocenjuje da nisu dati dovoljni razlozi ni što se tiče pravne i činjenične osnove a posebno kada se uzmu u obzir navodi iz tužbe, da je tužiteljica konačnom odlukom dobila na privremeno korišćenje urbano zemljište čiji su režim korišćenja promenili na stalno korišćenje, da je dozvolu za izgradnju objekta-poslovnog lokala dobila na osnovu konačne odluke nadležnog upravnog organa, odluke koje su pravosnažne i proizvode pravne efekte. U ovom pravcu nisu dati ni razlozi što se tiče predviđenih uslova za poništenje odluke, kako se predviđa u članovima 263 par.1 i 265 ZOUP.

Nedavanje razloga za važne činjenice za pravedno odlučivanje u slučaju, osporenu odluku čine da bude u suprotnosti sa odredom člana 209 par.1 i 2 ZOUP. U ovom kontekstu vredno obrazloženje rešenja prema prirodi slučaja predstavlja i neophodnu pretpostavku bez koje nije moguće oceniti ispravnost utvrđenog činjeničnog stanja, ispravnost obavljenog postupka a posebno, prema žalbi, ispravnost i zakonitost osporenog akta u upravnom sporu.

Uzimajući u obzir gore navedene konstatacije, Sud zaključuje da u ovom upravnom sporu postoje protivurečnosti koje nisu otklonjene u toku odlučivanja od strane prvostepenog i optuženog organa, jer nisu uzeti u obzir dokazi iz spisa predmeta niti oni koje je prezentovao tužilac a nisu dati ni dovoljni razlozi za podatke iz kojih bi se moglo zaključiti da je činjenično stanje utvrđeno ispravno i potpuno.

Iz ovih razloga Sud konstatuje da je osporenim rešenjem ugrožen zakon na štetu tužiteljice, jer su uzeti, ne ocenjujući ih na ispravan i potpun način, dokazi relevantni za predmet, što znači da je uzeto ne utvrđeno činjenično stanje gde nisu otklonjene protivurečnosti između dokaza koje je prezentovao tužilac i dokaza na kojima se zasniva osporena odluka u vezi sa određenom obavezom za tužioca.

U ovom pravcu Sud obavezuje optuženi organ da u ponovljenom postupku postupa prema datim primedbama u ovoj presudi, uzimajući u obzir da nisu ispravno ocenjene sve činjenice koje mogu uticati na ispravno i zakonito odlučivanje u ovom upravnom sporu. Navedene primedbe su obavezujuće za optuženi organ-član 62 ZUS.

Iz gore navedenog, Sud shodno članu 39 par.2 i članu 42 par.2 ZUS, odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA-PRIŠTINA
A.br.15/2005, od 21.03.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - odbijena žalba - uslovi za dobijanje prava na socijalnu pomoć Pravilnik UNMIK-a 2003/28 - Član 14 ZUP]

Žalilac se žalio na odluku Ministarstva za rad i socijalno zaštitu Departament za socijalnu zaštitu u Prištini, navode da su administrativni autoriteti pogrešno primenili postojeći zakon i da su pogrešno i nepotpuno utvrdili činjenično stanje ne uzimajući u obzir da je ona bila odvojena od njenog sina i da živi u veoma lošim finansijskim uslovima.

Centar za socijalni rad Mitrovice je odbio da dodeli socijalnu pomoć žalioocu zato što ona nije ispunila odgovarajuće uslove za socijalnu pomoć.

Vrhovni sud je odlučio da su prvostepeni autoritet i optuženik potvrdili da porodica žalilaca nije ispunila zakonske kriterije sa ciljem da bi dobila finansijsku pomoć za odluku da žalilac ima odraslu decu koja su sposobna za rad i posao, kao što se zahteva Uredbom UNMIK-a 2003/28 Tabela socijalne zaštite. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba žaliooca neosnovana.

A.br.21/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Meleće Behdžeti i Vjosa Nimani-Zulfiu, članovi, sa preofesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničara, u upravnom sporu prema tužbi tužiteljice Zetehane Hodža, iz sela Žabari opština Mitrovica, protiv rešenja Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Odeljenje socijalne zaštite u Prištini, br.301 od 16.12.2004 god., u predmetu socijalne pomoći, na zatvorenoj sednici veća održanoj 10.03.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se tužba.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbija se žalba tužiteljice koja je podneta protiv rešenja Centra za socijalni rad u Mitrovici, br.00211 od 18.11.2004 god., kojim se ne prihvata pravo na socijalnu pomoć, jer tužiteljicina porodica ne predstavlja socijalni slučaj.

Tužiteljica u tužbi osporava zakonitost osporenog rešenja zbog

pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, tvrdeći da je tužiteljica odvojena od svog sina i o tome poseduje ugovor o podeli porodične zajednice, da živi u teškom ekonomskom stanju bez ikakvih izvora prihoda. Predlaže da se tužba usvoji a osporeno rešenje poništi.

Optuženi organ nije dao odgovor na tužbu.

Sud je ocenio zakonitost osporenog rešenja u smeru navoda iz tužbe i nakon razmatranja spisa predmeta konstatovao:

Tužba nije osnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da su upravni organi u obavljenom upravnom postupku, u slučaju utvrđivanja toga da li tužiteljica ispunjava uslove predviđene Pravilnikom UNMIK-a br.2003/28 od 18. Avgusta 2003 god., za Šemu socijalne pomoći, konstatovali su da porodica tužiteljice ne predstavlja slučaj koji zahteva socijalnu pomoć, jer ima sposobne članove za rad i ekonomsku delatnost.

Optužena institucija, u postupku prema žalbi na osporeno rešenje, prihvata u potpunosti utvrđeno činjenično stanje i pravni stav organa za utvrđivanje činjenica-prvostepenog, zato je odbio žalbu i ostavio na snazi osporeno rešenje.

Pravilnik UNMIK-a, br.2003/28 od 18.Avgusta 2003 god., za Šemu socijalne pomoći, u članu 1 određuje da je ugrožena porodica u socijalnom aspektu ona porodica koja se izabere za primanje socijalne pomoći. U članu 4 tačka 1 ovaj Pravilnik predviđa, da bi ostvario pravo na socijalnu pomoć svi članovi porodice trebaju biti stalni stanovnici Kosova i da ispunjavaju uslove za kategorizaciju u jednu od narednih kategorija: (a) prva kategorija, koja na osnovu člana 2 tačka 7 Pravilnika, podrazumeva porodicu u kojoj su svi članovi zavisni, odnosno nesposobni za rad i (b) druga kategorija-porodica koja ima jednog člana sposobnog za rad i najmanje jedno dete ispod 5 god., ili se stara za jedno siroče mlađe od 15 god., ili treba biti zavistan u smislu člana 2.7 ovog Pravilnika.

Polazeći od ovakvog stanja u ovom slučaju, Vrhovni sud zaključuje da su organ za utvrđivanje činjeničnog stanja i optuženi organ utvrdili da porodica tužiteljice ne ispunjava zakonske uslove koji su predviđeni za priznavanje prava na socijalnu pomoć, jer je konstatovano da tužiteljica ima odraslu decu, sposobnu za rad i ekonomsku delatnost, ćerku Seljviju i sina koji je zasnovao radni odnos. Ovi podaci su utvrđeni i 16.09.2004 god., od Komisije za nadgledanje, organa za utvrđivanje činjenica, što se vidi iz formulara za utvrđivanje socijalnog stanja tužiteljice.

Uzimajući u obzir neosporne činjenice u ovom slučaju socijalne pomoći, Sud konstatuje da organ za utvrđivanje činjenica i optuženi organ nisu povredili zakon i Šemu socijalne pomoći na štetu tužiteljice, jer se u članu 8 i 10 Zakona o braku i porodičnim odnosima („Službeni list SAPK-a" br.8/84) predviđa da deca sposobna za rad imaju obavezu da izdržavaju i osiguraju sredstva za egzistenciju svojim roditeljima, što je i u konkretnom slučaju tužiteljice bez obzira da li žive u istoj porodičnoj zajednici.

U vezi sa ovim, Sud konstatuje da je u ovom upravnom slučaju ispravno konstatovano činjenično stanje, iz koga proizilazi da nije povređen zakon na štetu tužiteljice, pa prema tome navode iz tužbe nije usvojio, jer ocenjuje da su bez uticaja na utvrđivanje drugačijeg činjeničnog stanja od onoga koga su utvrdili organi uprave, tako da, u skladu sa članom 42 par.2 ZUP, odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
A.br.21/2005, od 10.03.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsenik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - prihvaćena - tužba poništeno rešenje - pravo na socijalnu pomoć - Član 39 (2) ZUP/Član 42 (2) ZUP/Član 4 tačka 1 Pravilnika UNMIK-a Br.2003/38]

Žalilac se žalio na odluku Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu Savet za žalbe za slučajeve socijalne pomoći, navodeći da su administrativni autoriteti pogrešno i nepotpuno utvrdili činjenično stanje ne uzimajući u obzir da ona živi u lošim finansijskim uslovima.

Centar za socijalni rad Mitrovice je odbio da dodeli socijalnu pomoć žaliocu zato što ona nije ispunila zakonske uslove za socijalnu pomoć.

Vrhovni sud je odlučio da suprvostepeni i optuženi prekršili yakon na štetu žalioca, koja je doneta bez procenjivanja relevantnih dokaza slučaja, bez konačnog utvrđivanja faktičke situacije i bez izbegavanja protivurečnosti. Prema tome, Vrhovni sud je doneo odluku da je odluka žalilaca osnovana. .

A.br.22/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Vjosa Nimani-Zuljfiu i Meleće Behdžeti, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u upravnom sporu prema tužbi tužiteljice Bedrije Kostanica, iz Mitrovice, protiv rešenja Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Komisija za žalbe Priština br.219 od 26.11.2004 god., u predmetu za socijalnu pomoć, na zatvorenoj sednici veća održanoj 19.04.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Tužba se usvaja.

Poništava se rešenje Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Komisija za žalbe Priština br.219 od 26.11.2004 god.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužiteljice koja je podneta protiv rešenja Centra za socijalni rad u Mitrovici br.04344 od 18.10.2004 god., kojim se ne prihvata pravo na socijalnu pomoć zato što tužiteljica ne živi na adresi koju je ranije navela.

Tužiteljica tužbom osporava zakonitost osporenog rešenja zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, tvrdeći da tužiteljica živi na istoj adresi, ali u momentu posete odgovarajućih organa na terenu nije bila kući, da živi sama, u teškim ekonomskim uslovima bez ikakvih izvora prihoda. Predlaže da se tužba usvoji i osporeno rešenje poništi.

Optuženi organ nije dao odgovor na tužbu.

Sud je ocenio zakonitost osporenog rešenja u pravcu navoda iz tužbe i nakon razmatranja spisa predmeta konstatovao:

Tužba je osnovana.

Pravilnik UNMIK-a, br.2003/28 od 18.Avgusta 2003 god., za Šemu socijalne pomoći, u članu 1 određuje da je ugrožena porodica u socijalnom aspektu ona porodica koja se izabere za primanje socijalne pomoći. U članu 4 tačka 1 ovaj Pravilnik predviđa, da bi se ostvarilo pravo na socijalnu pomoć svi članovi porodice trebaju biti stalni stanovnici Kosova i da ispunjavaju uslove za kategorizaciju u jednu od narednih kategorija: (a) prva kategorija, koja na osnovu člana 2 tačka 7 Pravilnika, podrazumeva porodicu u kojoj su svi članovi zavisni, odnosno nesposobni za rad i (b) druga kategorija-porodica koja ima jednog člana sposobnog za rad i najmanje jedno dete ispod 5 god., ili se stara za jedno siroče mlađe od 15 god., ili treba biti zavistan u smislu člana 2.7 ovog Pravilnika ili da su registrovani kao nezaposleni u Kancelariji za zapošljavanje pri Ministarstvu za rad i socijalnu zaštitu.

Iz spisa predmeta proizilazi da je Ministarstvo rada i socijalne zaštite, prema žalbi u potpunosti prihvatajući pravne stavove Centra za socijalni rad, odbilo žalbu i ostavilo na snazi osporeno rešenje, tako što svoju odluku zasniva na formularu za ponovno utvrđivanje činjeničnog stanja, koje je obavljeno na terenu 22.07.2004 god., u kome je zabeleženo da se strana ne nalazi i ne stanuje na datoj adresi, a prema tvrđenju njenog zeta ona živi u naselju „Bair" u Mitrovici.

Sud zaključuje da u ovom upravnom sporu postoje protivurečnosti koje nisu otklonili prvostepeni i optuženi organ, jer prema potvrdi od 02.07.2001 god., Centra za socijalni rad u Obiliću, tužiteljica nije stalni korisnik socijalne pomoći pri tom centru, a istodobno u formularu za aplikaciju za socijalnu pomoć, br.01941 od 24.07.2002 god., stoji da je adresa aplikanta u Mitrovici naselje „Tammik" ul. „A.Hajrizi", dok se u formularu za utvrđivanje, od 22.03.2004 god., konstatuje da je tužiteljica nekoliko puta tražena na navedenoj adresi ali da ona nije bila tamo, međutim njeni rođaci izjavljuju da ona ne živi na datoj adresi i da nikada nije tu stanovala.

Iz ovih razloga, Sud konstatuje da je osporenim rešenjem povređen Zakon na štetu tužiteljice, jer nisu na ispravan način vrednovani relevantni dokazi u predmetu, pošto nisu otklonjene kontradiktornosti oko toga da li tužiteljica zaista stanuje na adresi koju je upisala, ul. „Šaban Poluža" br.27 u Mitrovici ili u naselju „Bair", kako izjavljuje njen zet, ili u naselju „Tamnik" ul. „A.Hajrizi" u Mitrovici, kako je navedeno u aplikaciji tužiteljice.

U ovom pravcu, Sud obavezuje optuženi organ da u ponovljenom postupku oceni dokaze zavedene u predmetu i prezentirane dokaze a u slučaju potrebe sakupi i nove dokaze, koji će uticati na pravednu i zakonitu odluku u ovom upravnom slučaju.

Na osnovu gore navedenog Sud je, primenom člana 39 par.2 i člana 42 par.2 ZUP, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
A.br.22/2005, od 19.04.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsenik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - odbačena tužba - mogućnost za invalidsku penziju - Član 40(1) ZUP/Član 42(1) ZUP/Član 3 Pravilnika UNMIK a Br.2003/40]

Žalilac se žalio na odluku Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu, navodeći da su administrativni autoriteti pogrešno i nepotpuno utvrdili faktičko stanje i da nisu uzeli u obzir njeno ozbiljno zdravstveno stanje i nezakonito su primenili postojeći zakon na štetu žalilaca.

Ministarstvo za rad i socijalnu zaštitu, Departman Kosova za administraciju penzija je odbilo da dodeli invalidsku penziju žalioocu zato što što je Lekarska komisija procenila da žalilac nije bio nesposoban za rad Vrhovni sud je odlučio da su prvostepeni autoriteti optuženi ispravno primenili zakon pošto su dati dokazi bez sumnje dokazali da žalilac nije ispunio zakonske zahteve kao što je traženo Uredbom UNMIK-a 2003/40 paragraf 3. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba žaliooca neosnovana.

A.br.34/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Meleće Behdžeti i Vjosa Nimani-Zuljfiu, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u administrativnom sporu prema tužbi tužiteljice Hafije Beriša iz Prištine, protiv odluke Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Veće za žalbe za invalidske penzije u Prištini, bez broja od 26.11.2004 god., u predmetu o invalidskoj penziji, na zatvorenoj sednici održanoj 21.03.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se tužba.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem obijena je kao neosnovana žalba tužiteljice, koja je podneta protiv odluke Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Odeljenja penzijske uprave Kosova u Prištini, br.5000800 od 17.08.2004 god., kojim se odbija zahtev tužiteljice da joj se prizna pravo na invalidsku penziju.

Tužiteljica u tužbi osporava zakonitost osporenog rešenja tvrdeći da lekarske komisije optuženog nisu uzele u obzir činjenicu da je njeno zdravstveno stanje veoma teško, da nije sposobna za rad i da prezentovane

dokaze organi uprave nisu uzeli u obzir, zbog čega i činjenično stanje nije utvrđeno na potpun način tako da je došlo do pogrešne primene materijalnog prava na njenu štetu. Predlaže da se tužba usvoji a osporena odluka poništi.

Vrhovni sud Kosova, nakon razmatranja osporene odluke prema članu 40 par.1 Zakona o upravnom sporu (ZUS), ocenjivanja navoda iz tužbe i nakon razmatranja svih spisa predmeta, nalazi:

Žalba je neosnovana.

Iz spisa predmeta se vidi da je prvostepeni organ, odlukom br.5000800 od 17.08.2004 god., odbio zahtev tužioca za priznavanje prava na invalidsku penziju, jer ne ispunjava kriterijume prema članu 3 Pravilnika UNMIK-a br.2003/40 od 17.12.2003 god., Zakona o invalidskim penzijama na Kosovu, što se zasniva na konstataciji i mišljenju lekarske komisije prvostepenog organa od 11.08.2004 god., koji ocenjuje da kod tužiteljice ne postoji stalno ograničenje radnih sposobnosti, kako predviđa gore spomenuta zakonska odredba.

U postupku po žalbi, optuženi organ je obezbedio konstataciju i mišljenje lekarske komisije tužiteljice br.122295 od 26.11.2004 god., o vrednovanju lekarske komisije za invalidske penzije (lica sa ogranišenim sposobnostima) organa za utvrđivanje činjenica, koji se podudara sa konstatacijom i mišljenjem lekarske komisije, prema tome i po osporenoj odluci odbija kao neosnovanu žalbu tužiteljice i potvrđuje osporenu odluku.

Uzimajući u obzir da su zakonski ovlašćene komisije konstatovala da tužiteljica nije ograničeno sposobna za posao, Sud konstatuje da su upravni organi pravilno primenili odredbu člana 3 gore navedenog Zakona, na osnovu koga su odbili zahtev tužiteljice da joj se prizna pravo na invalidsku penziju.

Sud je ocenio navode tužbe i konstatovao da isti, u ovom upravnom sporu, nemaju uticaj na drugačiju odluku, jer na osnovu zavedenih dokaza i u skladu sa navedenom zakonskom odredbom utvrđeno je bez sumnje da tužiteljica ne ispunjava zakonske uslove za priznavanje traženog prava, prema tome shodno članu 42 par.2 ZUP, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
A.br.34/2005, od 21.03.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - odbačena tužba - Član 35.2 Pravilnika -UNMIK-a 2000/45/Član 7 ZUP/Član 35.3, poglavlje VI Pravilnika UNMIK-a 2000/45/Član 30 (1) tačka 4 ZUP]

Žalilac se žalio na odluku Glavnog izvršnog službenika opštine Suhareka, argumentujući da odluka nije doneta u saglasnosti sa Zakonom. Vrhovni sud je odlučio da primenjena odluka nije bila pregledana u kontekstu paragrafa 35.2 Uredbe Unmika-a 2000/45 koja predviđa da ako je podnosilac žalbe nezadovoljan odgovorom glavnog izvršnog službenika, podnosilac žalbe može uputiti stvar Centralnom autoritetu. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da žalba žalioca nije bila prihvatljiva.

A.br.35/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Vjosa Nimani i Meleće Behdžeti, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem u administrativnom sporu prema tužbi tužioca Veli Rustem Beriša iz Suve Reke, koga na osnovu ovlašćenja predstavlja advokat Zef Delhusa iz Prizrena, protiv odluke Predsednika izvršnog veća opštine Suva Reka, 02.br.1811/2004 od 13.01.2005 god., u imovinsko-pravnom predmetu, na zatvorenoj sednici održanoj 01.06.2005 god., donosi ovo:

R E Š E N J E

Odbacuje se tužba.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac u uloženoj žalbi ističe da je osporenim rešenjem odbijena kao neosnovana žalba tužioca i potvrđeno rešenje Direkcije za imovinsko-pravne odnose SO Suva Reka, br.010-466-394/244 od 25.11.2004 god. Pretenduje da je rešenje doneto u suprotnosti sa zakonom. Predlaže da se tužba usvoji a osporena odluka poništi.

Ocenjujući prethodni slučaj dozvoljenosti tužbe, Sud nalazi da je osporeni akt donet u skladu sa članom 35.2 Pravilnika o opštinskoj samoupravi na Kosovu br.2000/45 od 11. Avgusta 2000 god., znači u ovoj fazi odlučivanja tužba nije dozvoljena, iz ovih razloga:

U članu 7 Zakona o upravnom sporu predviđeno je da se upravni spor može povesti protiv administrativnog akta donetog u drugom stepenu ali i protiv administrativnog akta donetog u prvom stepenu protiv koga žalba nije dozvoljena.

U članu 35.3 poglavlja 6 Pravilnika o opštinskoj samoupravi na Kosovu, br.200/45 od 11. Avgusta 2000 god., predviđeno je da ako stranka-građanin nije zadovoljan odgovorom predsednika izvršnog veća, podnosilac žalbe se može obratiti Centralnoj vlasti koja razmatra žalbe i odlučuje o zakonitosti tog akta, u roku od mesec dana od prijema žalbe, donoseći odluku koju treba pismeno obrazložiti i sa njom upoznati podnosioca žalbe i predsednika izvršnog veća.

Uzimajući u obzir da je osporeni akt donet u skladu sa članom 35.2 navedenog Pravilnika, proizilazi da protiv istog nije dozvoljena tužba, jer se prema članu 35.3 Pravilnika može podneti žalba Centralnoj vlasti, o čemu optuženi organ-predsednik izvršnog veća nije upoznao stranku, kojoj upravnoj instituciji Centralne vlasti treba podneti žalbu, što čini nepotpunim uputstvo o pravnom leku i stranka zbog ovoga ne može trpeti pravne posledice, prema tome ovo treba otkloniti i omogućiti tužiocu ovo pravo.

Na osnovu gore navedenog, Sud u skladu sa članom 35.3 gore navedenog Pravilnika u vezi sa članom 30 par.1 tačka 4 ZUP, odlučuje kao u dispozitivu ovog rešenja.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
A.br.35/2005, od 01.06.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - prihvata se tužba-poništeno rešenje - mogućnost za invalidsku penziju - Član 39(2) ZUP]

Žalilac se žalio na odluku Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu argumentujući da su administrativni autoriteti pogrešno i nepotpuno utvrdili faktičko stanje ne uzimajući u obzir njenu ozbiljnu zdravstvenu situaciju i da su pogrešno primenili postojeći zakon na štetu žalioca.

Ministarstvo za rad i socijalnu zaštitu, Departman Kosova administracije penzija je odbio da dodeli socijalnu pomoć žaliocu zato što je Lekarska komisija procenila da žalilac nije nesposoban za rad.

Vrhovni sud je odlučio da odluka prvostepenog autoriteta i tuženika nisu sadržale relevantne podatke u pogledu faktičkog stanja i dokaz koji bi potvrdio rešavanje ove situacije. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba žalioca osnovana.

A.br.37/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-veće sastavljeno od sudija: Vjosa Nimani-Zuljfiću, predsednik, Osman Tmava i Meleće Behdžeti, članovi, zapisničar Ajna Gaši, u administrativnom sporu prema tužbi tužioca Meljita Hoti, iz sela Velika Kruša opština Orahovac, protiv optužene strane Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Komisija za žalbe za invalidske penzije Priština, za poništavanje rešenja optužene strane br.5000368, od 04.12.2004 god., na sednici održanoj 21.03.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Prihvata se tužba.

Poništava se rešenje Komisije za žalbe za penzije osoba sa ograničenim sposobnostima br.5000368 od 04.12.2004 god.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužioca, koja je podneta protiv rešenja Odeljenja penzijske uprave Kosova br.5000368 od 13.07.2004 god., kojim je odbijen zahtev tužioca da mu se prizna pravo na penziju za osobe sa ograničenim sposobnostima.

Tužilac u tužbi, kojom osporava zakonitost drugostepenog rešenja, ističe da je rešenje optužene strane nezakonito, da lekarske komisije optužene strane nisu uzele u obzir činjenicu da je njegovo zdravstveno stanje teško, da nije sposoban za rad i da prezentovani dokazi nisu uzeti u obzir zbog čega i činjenično stanje nije u potpunosti utvrđeno što je za posledicu imalo pogrešnu primenu materijalnog prava na njegovu štetu. Predložio je da se tužba usvoji a osporena odluka poništi.

Vrhovni sud Kosova, pošto je ocenio osporeno rešenje shodno odredbi predviđenoj u članu 40 par.1 Zakona o upravnom postupku (ZUP), nalazi da je tužba osnovana.

Iz spisa predmeta se vidi da je prvostepeni organ, odlukom br.5000368 od 13.07.2004 god., odbio zahtev tužioca za priznavanje prava na penziju za osobe sa ograničenim sposobnostima. Lekarska komisija, koja je ocenila ograničenu sposobnost podnosioca zahteva i 26.07.2004 god., donela zaključak da je ograničena sposobnost tužitelja takva da on ne može obavljati nijedan posao koji se plaća, pa makar on bio i na pola radnog vremena. U postupku prema žalbi, optužena strana je obezbedila konstataciju i mišljenje lekarske komisije, br.200/3765027 od 04.12.2004 god., koja je formirana od strane Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu u skladu sa članom 2.2 Zakona o penzijama lica sa ograničenim sposobnostima na Kosovu, gde Komisija konstatuje da kod tužioca ne postoji nesposobnost pa prema tome optužena strana osporenim odlukom odbija žalbu kao neosnovanu.

Iz osporene odluke proizilazi da on sadrži takve nedostatke koji onemogućavaju razmatranje njegove zakonitosti.

Sud u sporu odlučuje na osnovu činjenica, koje su utvrđene u upravnom postupku. Vrhovni sud ocenjuje da se ovaj spor ne može razmatrati na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, jer o utvrđenim činjenicama postoje suprotnosti u spisima predmeta. Vrednovanjem lekarske komisije od 26.07.2004 god., konstatovano je da se tužilac, kao rezultat ograničene sposobnosti, ne može zaposliti u nikakvom svojstvu sada ili u budućnosti i da je ograničena sposobnost stalna, što su ujedno i uslovi da se dobije pravo na penziju za lica sa ograničenim sposobnostima.

Osporena odluka ne sadrži podatke u vezi sa utvrđenim činjeničnim stanjem od strane prvostepenog organa ni dokaze na osnovu kojih je utvrđeno ovo stanje. Obrazloženje osporenog rešenja ne sadrži razloge u vezi sa žalbenim tvrdnjama tužioca navedenim u žalbi, koja je podnesena protiv rešenja prvostepenog organa, kao ni o toku postupka koji je sproveo drugostepeni organ.

Gore spomenuti nedostaci su takve prirode da ne onemogućavaju ocenu zakonitosti osporene odluke, prema tome, primenom člana 39 par.2 ZUP, osporeno rešenje moralo se poništiti.

U ponovljenom postupku gore pomenute nedostatke treba otkloniti a zatim doneti zakonitu odluku.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA
A.br.37/2005, od 21.03.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Vjosa Nimani-Zuljfiu

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - prihvaćena tužba poništeno rešenje - pravo na invalidsku penziju - Član 1.1 Pravilnika UNMIK- a Br. 2000/66/Član 5.1 Pravilnika UNMIK- a 2000/66/Član 5.1 Administrativnog uputstva 2001/19/Član 39(2) ZUP]

Žalilac se žalio na odluku Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu, navodeći da su autoriteti administracije pogrešno i nepotpuno odredili faktičko stanje i da su nepravedno primenili postojeći zakon ne uzimajući u obzir da je nivo invalidnosti bio iznad 40%, kao uslov sa davanje invalidske penzije.

Ministarstvo za rad i socijalnu zaštitu, Departemnt kosovske administracije penzija je odbio da dodeli invalidsku penziju žaliocu.

Vrhovni sud je odlučio da je odluka prvostepenog autoriteta i opušenog sadržala slabost što je onemogućilo pregled njegove zakonitosti. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba žalioca osnovana.

A.br.55/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Meleće Behdžeti i Vjosa Nimani-Zuljfiu, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Ajne Gaši, zapisničara, u upravnom sporu prema tužbi tužioca Nuhi Bajgore, iz sela Bajčina opština Podujevo, protiv optužene strane Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-odeljenje penzijske uprave Kosova, za poništenje rešenja optužene strane br.01-02/1178 od 21.01.2005 god., na sednici održanoj 21.03.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Usvaja se presuda.

Poništava se rešenje Odeljenja za socijalnu zaštitu-Penzijska uprava Kosova, Komisija za žalbe br.01-02/1178 od 21.01.2005 god.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužioca, koja je podneta protiv rešenja Odeljenja za socijalnu zaštitu-Penzijska uprava Kosova, br.01-02/1178 od 14.12.2004 god., kojim je odbijen zahtev tužioca da mu se prizna pravo na invalidsku penziju.

Tužilac u tužbi, kojom osporava zakonitost drugostepenog rešenja, ističe da je rešenje optužene strane nezakonito, da su lekarske komisije optužene strane pogrešno procenile stepen invalidnosti, zato što nisu uzele u obzir činjenicu da je njegovo zdravstveno stanje teško i da je stepen invalidnosti kod njega veći od 40%. Ne uzimajući u obzir dokaze koje je on prezentovao smatra da činjenično stanje nije na potpun način utvrđeno što je za posledicu imalo pogrešnu primenu materijalnog prava na njegovu štetu. Predložio je da se tužba prihvati a osporeno rešenje poništi.

Vrhovni sud Kosova, nakon vrednovanja osporenog rešenja u skladu sa odredbom predviđenom u članu 40 par.1 Zakona o upravnom postupku (ZUP), nalazi da je tužba osnovana.

Odredbom člana 1.1 Pravilnika br.2000/66 „Za beneficije invalida Kosova i njihovih bližnjih koji su umrli kao posledica oružanog sukoba na Kosovu", invalidom rata se smatra svako lice koje je zadobilo fizičke povrede kao direktnu posledicu oružanog sukoba na Kosovu, minimalni nivo povrede određuje se na osnovu jedne administrativne uredbe Specijalnog predstavnika Generalnog sekretara.

U članu 2.1 administrativnog uputstva br.20/19 „Za upotpunjavanje Pravilnika br.2000/66 za beneficije invalida rata na Kosovu i njihovih najbližih koji su umrli kao posledica oružanog sukoba na Kosovu", predviđa se da će se plaćanje invalidima rata obavljati zavisno od njihove fizičke sposobnosti, koju konstatuje Centralna lekarska komisija, na osnovu sledeće skale: a) 70-100% fizičke nesposobnosti, prvi stepen plaćanja i b) 40-69% fizičke nesposobnosti, drugi stepen plaćanja, dok se članom 2.2 predviđa da neće dobiti nikakvu pomoć lica sa nivoom fizičke nesposobnosti ispod 40%.

Odredbom člana 5.1 Pravilnika br.2000/66 invalidi, koji podnose zahtev za pomoć prema ovom Pravilniku, imaju pravo da traže ponovno razmatranje administrativnih odluka koje donosi Centralna zdravstvena komisija u vezi sa pravom iskorišćavanja i stepenom prava korišćenja jedne takve pomoći. Prema članu 5.1 Administrativnog uputstva 2001/19 za upotpunjavanje Pravilnika br.1 2000/66, ponovno razmatranje obavlja visoki službenik za žalbe i najmanje dva druga lica, koja nisu bila direktno uključena u obradu zahteva.

Iz rešenja prvostepenog organa ne može se shvatiti ko je učestvovao u donošenju odluke, tako da se ne može ni iz osporenog rešenja razumeti ko je obavio ponovno razmatranje rešenja prvostepenog organa, znači ne može oceniti dali je poštovana odredba člana 5.1 Administrativnog uputstva br.2001/19, jer se ne može razumeti ko je bio član Centralne zdravstvene komisije a ko Komisije koja je odlučila u vezi sa žalbom za ponovno razmatranje. Na oba formulara su potpisali istih osoba.

Osporena odluka ne sadrži podatke u vezi sa utvrđenim činjeničnim stanjem od strane prvostepenog organa ni dokaze na osnovu kojih je utvrđeno ovo stanje. Obrazloženje osporenog rešenja ne sadrži razloge u vezi sa žalbenim tvrdnjama tužioca navedenim u žalbi, koja je podnesena protiv rešenja prvostepenog organa, kao ni o toku postupka koji je sproveo drugostepeni organ.

Iz osporenog rešenja proizilazi da ono sadrži takve nedostatke koji onemogućavaju razmatranje njegove zakonitosti.

Gore pomenuti nedostaci su takve prirode da ne onemogućavaju ocenu zakonitosti osporene odluke, prema tome, primenom člana 39 par.2 ZUP, osporeno rešenje se moralo poništiti.

U ponovljenom postupku gore pomenute nedostatke treba otkloniti a posle toga doneti zakonitu odluku.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
A.br.55/2005, od 21.03.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - odbačena tužba - pravo na socialnu pomoć - Član 40(1) ZUP/Član 42(2) ZUP/Član 4 tačka 1 Pravilnika UNMIK a Br.2003/38]

Žalilac se žalio na odluku Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu Savetu za žalbe o zaštiti argumentujući da su administrativni autoriteti pogrešno i nepotpuno utvrdili faktičko stanje i da su nepravedno primenili su postojeći zakon, ne uzimajući u obzir ozbiljnu zdravstvenu situaciju i činenicu da on nije bio sposoban za rad.

Ministarstvo za rad i socijalnu zaštitu, je odbilo da dodeli invalidsku penziju žalioocu zato što je Lekarska komisija procenila da žalilac nije bio potuni i stalni invalid.

Vrhovni sud je odlučio da su i prvostepeni i drugostepeni autoriteti ispravno primenili Zakon i ispravno utvrdili faktičku situaciju kada su odlučili da žalilac nije ispunio zakonske uslove za invalidsku penziju, kao što je traženo članom 3. Zakona za invalidsku penziju. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da žalba žaliooca nije bila osnovana.

A.br.67/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Vjosa Nimani-Zuljfiću, predsednik, Osman Tmava i Meleće Behdžeti, članovi, zapisničar Ajna Gaši, u upravnom sporu prema tužbi tužioca Veselja Čengaj iz Šara-Dragaša, protiv optužene strane Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Veće za žalbe za invalidske penzije Priština, za poništenje rešenja optužene strane br.5008633 od 18.12.2004 god., na sednici održanoj 30.03.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se tužba.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbija se kao neosnovana žalba tužioca, koja je

podnesena protiv rešenja Odelenja penzijske uprave Kosova br.5008633 od 13.07.2004 god., kojim je odbijen zahtev tužioca da mu se prizna pravo na penziju za osobe sa ograničenim sposobnostima.

Tužilac u tužbi, kojom osporava zakonitost drugostepenog rešenja, ističe da je rešenje optužene strane nezakonito, da lekarske komisije optužene strane nisu uzele u obzir činjenicu da je njegovo zdravstveno stanje teško, da nije sposoban za rad i da prezentovani dokazi nisu uzeti u obzir, zbog čega i činjenično stanje nije u potpunosti utvrđeno što je za posledicu imalo pogrešnu primenu materijalnog prava na njegovu štetu. Predložio je da se tužba prihvati i osporena odluka poništi.

Vrhovni sud Kosova, pošto je ocenio osporeno rešenje u skladu sa odredbom predviđenom u članu 40 par.1 Zakona o upravnom sporu (ZUS), nalazi da je tužba neosnovana.

Sudovi po pravilu, u sporu odlučuju na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku.

Iz spisa predmeta vidi se da je prvostepeni organ, rešenjem br.5008633 od 13.07.2004 god., odbio zahtev za priznavanje prava na penziju za osobe sa ograničenom sposobnošću, zato što je Lekarska komisija, koja ocenjivala ogranišenu sposobnost podnosioca zahteva, 04.10.2004 god., donela zaključak da kod tužioca ne postoji puna i stalna ograničena sposobnost.

Odredbom člana 1.5 Zakona br.2003/23 o penzijama za osobe sa ograničenim sposobnostima, proglašen pravilnikom br.2003/40, predviđa se da će se jedna osoba smatrati osobom sa potpunom i stalnom ograničenom sposobnošću ako ima više od 18 a manje od 65 godina i ima medicinsku dijagnozu o njenom fizičkom, psihičkom i mentalnom stanju, da je bolesna ili da ima ograničenu sposobnost koja ga čini nesposobnim za svaki posao gde se može zaraditi i kada Ministarstvo obavi procenu i odluči da li on ispunjava uslove predviđene ovim zakonom. Da bi stekao pravo na penziju za osobe sa ograničenim sposobnostima, zdravstveno stanje, bolest ili ograničena sposobnost moraju pokazati da je osoba u vreme kada podnosi zahtev i ubuduće nesposobna za bilo kakav plaćeni posao. Početak pogoršavanja zdravstvenog stanja, bolesti ili ograničene sposobnosti mora se pojaviti najmanje godinu dana pre podnošenja zahteva.

U postupku prema žalbi, optužena strana je obezbedila konstataciju i mišljenje, br.100/0771062 od 18.12.2004 god., Lekarske komisije koju je formiralo Ministarstvo za rad i socijalnu zaštitu, u skladu sa članom 2.2 Zakona o penzijama za osobe sa ograničenim sposobnostima na Kosovu, a ta

Komisija se slaže sa procenom Lekarske komisije koja je data 04.10.2004 god., prema tome optužena strana je osporenim rešenjem odbila žalbu kao neosnovanu.

Vrhovni sud Kosova nalazi da su, utvrđujući ispravno i u potpunosti činjenično stanje, prvostepeni i drugostepeni organ pravilno primenili odredbe opšteg upravnog postupka i materijalno pravo, kada su našli da tužilac ne ispunjava kriterijume, predviđene članom 3 Zakona o penzijama za osobe sa ograničenim sposobnostima, da mu se prizna pravo na penziju za osobe sa ograničenim sposobnostima.

Iz gore navedenog, Vrhovni sud Kosova, u saglasnosti sa članom 42 par.1 ZUS, odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA-PRIŠTINA
A.br.67/2005, od 30.03.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Vjosa Nimani-Zuljifiju

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - obustavlja se postupak]

Žalilac se žalio na odluku Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu argumentujući da su administrativni autoriteti pogrešno i nepotpuno utvrdili činjeničko stanje i da su nezakonito primenili postojeći Zakon, ne uzimajući njegovo ozbiljno zdravstveno stanje i činjenicu da on nije bio sposoban za rad. Zatim, žalilac je informisao Sud o povlačenju parnice. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da obustavi proceduru.

A.br.106/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA- Veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Meleće Behdžeti i Vjosa Nimani-Zuljfiu, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Ajne Gaši, zapisničara, u upravnom sporu prema tužbi tužiteljice Nedžarije Ruljani, iz sela Rogaćica opština Kamenica, protiv rešenja optuženog Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Veće za žalbe za invalidske penzije Priština, br.5006363 od 16.12 2004.god. u predmetu o invalidskoj penziji na sednici održanoj 21.03 2005.god. donosi ovo:

R E Š E N J E

Obustavlja se postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Tužiteljica podnesenom tužbom osporava zakonitost osporenog rešenja optuženog, jer optuženi nije uzeo u obzir činjenicu da je njeno zdravstveno stanje veoma teško, da nije sposobna za rad, da prezentovani dokazi nisu uzeti u obzir, zbog čega i činjenično stanje nije u potpunosti utvrđeno što je za posledicu imalo pogrešnu primenu materijalnog prava na njenu štetu. Predložila je da se tužba prihvati a osporena odluka poništi.

Tužiteljica je predstavkom od 28.02 2005.god. informisala ovaj Sud

da povlači tužbu.

Iz ovog razloga Sud ne upuštajući se u odlučivanje prema tužbi, na osnovu člana 28 Zakona o upravnom postupku, odlučuje kao u dispozitivu ovog rešenja.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
A.br.106/2005, od 21.03 2005.god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - odbijena žalba - uslovi za dobijanje prava na socijalnu pomoć Pravilnik UNMIK-a 2003/28 Član 14 (2) ZUP/Član 28 ZUP]

Žalilac se žalio na odluku Ministarstva za transport i telekomunikacije argumentujući da je gore pomenuti autoritet prekršio zakon oštećujući žalioca zavodeći meru zadnje opomene pre uzimanja dozvole. Zatim, žalilac je informisao Sud u vezi prekida parnice. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da obustavi proceduru.

A.br.132/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Vjosa Nimani-Zuljfiu i Meleće Behdžeti, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u upravnom sporu prema tužbi tužioca Centra za tehničku kontrolu automobila „QMI” u Lipljanu, koga predstavlja Aziz Tafaj, protiv rešenja Ministarstva za transport i telekomunikacije u Prištini, Br.MTPT-KA-01/05 od 24.01 2005.god. u predmetu za kompenzaciju štete zbog prekida rada, na zatvorenoj sednici održanoj 19.04 2005.god. donosi ovo:

R E Š E N J E

Obustavlja se procedura.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac u podnesenoj tužbi ističe da je Ministarstvo transporta i telekomunikacija u Prištini, rešenjem Br. MTPT/ZM-ka-01/05 od 24.01 2005.god. izreklo meru-Poslednja opomena, pre oduzimanja licence, čime je izazvana šteta jer mu je privremeno prekinut rad u periodu od 31.12 2004.god. do 24.01 2005.god. Pretenduje da je osporeno rešenje donešeno u suprotnosti sa zakonom i predlaže da se tužba prihvati a osporeno rešenje poništi.

Tužiac je predstavkom od 01.04 2005.god. informisao ovaj Sud da povlači tužbu.

Iz ovog razloga Sud, ne upuštajući se u odlučivanje prema tužbi, na osnovu člana 28 Zakona o upravnom postupku, odlučuje kao u dispozitivu ovog rešenja.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI

A.br.132/2005, od 19.04 2005.god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu prihvaćena tužba poništena odluka - Član 33 (3) ZUP/Član 62 ZUP]

Zalilac se zalio zbog odluke carine UNMIK-a u Pristini, argumentujući da je navedeni autoritet pogresno i nepotpuno utvrdio cinjenicnu situaciju ne uzimajući u obzir cinjenicu da je on u teskoj materialnoj situaciji. Vrhovni sud je odlucio da je zalba zaliooca osnovana prihvacena posto tuzeni nije podno dosije o slucaju. Prema tome, Vrhovni sud je odlucio da je zalba zaliooca prihvacena.

A.br.142/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Meleće Behdžeti i Vjosa Nimani-Zuljfiu, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u upravnom sporu prema tužbi tužioca PTO „Riza Company” iz Prištine, protiv rešenja Carinske službe UNMIK-a u Prištini, 01.br.2201 od 19.10.2004 god., u predmetu razmatranja carinske osnove, na sednici održanoj 20.06.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Usvaja se tužba.

Poništava se rešenje carinske službe UNMIK-a u Prištini, 01.br.2201 od 19.10.2004 god.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijen je kao neosnovan zahtev tužioca za ponovno razmatranje carinske osnove za robu: okvir za naočare, prijavljena za carinjenje prema jedinstvenom carinskom dokumentu br.042011000001660 od 08.10.2004 god., DD Aerodrom.

Tužilac tužbom osporava zakonitost osporenog rešenja zbog nepotpunog i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, tvrdeći da nema nikakve prihode i da živi u teškom ekonomskom stanju. Predlaže da se tužba usvoji a osporeno rešenje poništi.

Da bi razmotrio sporni slučaj koji je predmet upravnog spora Sud je, zahtevom A.br.142/2005 od 17.03.2005 god., tražio od optuženog organa da

mu pošalje spise predmeta i odgovor na tužbu. Pošto optuženi organ nije postupio po prvom zahtevu ni po drugom zahtevu suda, od 30.05.2005 god., Vrhovni sud je iz tog razloga, shodno članu 33 par.3 Zakona o upravnom sporu, odlučio u tom sporu bez spisa predmeta.

Pošto se u tužbi osporava rešenje optuženog organa, zbog nepotunog i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, Sud nije u mogućnosti da oceni pretenzije tužbe i zakonitost osporenog rešenja, jer optuženi organ nije poslao spise predmeta, pa prema tome usvaja tužbu i poništava osporeno rešenje.

U skladu sa članom 62 ZUP, optuženi organ je obavezan da u izvršenju presude donese novo rešenje.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
A.br.142/2005, od 20.06.2005 god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - odbačena tužba - pravo na socijalnu pomoć - Član 40 (1) ZUP/Član 42 (2) ZUP/Član 4 tačka 1 Pravilnika UNMIK-a Br.2003/38]

Žalilac se žalio na odluku Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu Savetu za žalbe da su autoriteti pogrešno i nepotpuno odredili činjenično stanje i nezakonito primenili postojeći zakon, ne uzimajući u obzir činjenicu da on nije bio sposoban za rad.

Centar za socijalni rad u Prizren je prekinuo socijalnu pomoć za porodicu žalioca zato što oni nisu ispunili zakonske uslove.

Vrhovni sud je odlučio da suprvostepeni i drugostepeni autoriteti ispravno primenili zakon i ispravno odredili činjeničnu situaciju odlukom da porodica žalioca nije ispunila odgovarajuće uslove, kao što je traženo Uredbom UNMIK-a 2003/28 o Tabli socijalne pomoći. Vrhovni sud je odlučio da je tuženi, donošenjem osporene odluke potpuno prihvatio činjenično stanje. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba žalioca neosnovana.

A.br.170/205

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-veće sastavljeno od sudija: Vjosa Nimani-Zuljfiu, predsednik, Osman Tmava i Meleće Behdžeti, članovi, zapisničar Ajna Gaši, profesionalni saradnik, u vezi sa upravnim sporom prema tužbi tužioca Islama Morine, iz sela Kušnin Has opština Prizren, protiv optužene strane Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Komisija za žalbe Priština br.02/1233 od 09.07.2004.god., u predmetu za socijalnu pomoć, na zatvorenoj sednici veća održanoj 17.05.2005.god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se tužba.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbija se kao neosnovana žalba tužioca, koja je podneta protiv rešenja Centra za socijalni rad u Prizrenu br.001318/1 od 05.03.2004.god., kojim je potvrđeno rešenje prvostepenog organa, kojim je tužiocu prekinuto pravo na socijalnu pomoć jer porodica tužioca ne predstavlja socijalni slučaj.

Tužilac tužbom osporava osporeno rešenje zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, tvrdeći da je on sposoban za rad i ekonomsku delatnost, što potvrđuje odluka Penzijske uprave Kosova, kojom mu se priznaje penzija prema šemi za lica sa ograničenim sposobnostima. Predlaže da se tužba usvoji i osporeno rešenje poništi.

Optužena strana nije odgovorila na žalbu.

Vrhovni sud Kosova vrednuje zakonitost osporenog rešenja u pravcu pretenzija iz tužbe i, u skladu sa odredbom predviđenom u članu 40 par.1 Zakona o upravnom sporu (ZUP), nalazi:

Žalba nije osnovana.

Pravilnik UNMIK-a, br.2003/28 od 18.Avgusta 2003 god., za Šemu socijalne pomoći, u članu 1 određuje da je ugrožena porodica u socijalnom aspektu ona porodica koja se izabere za primanje socijalne pomoći. U članu 4 tačka 1 ovaj Pravilnik predviđa, da bi se ostvarilo pravo na socijalnu pomoć svi članovi porodice trebaju biti stalni stanovnici Kosova i da ispunjavaju uslove za kategorizaciju u jednu od narednih kategorija: (a) prva kategorija, koja na osnovu člana 2 tačka 7 Pravilnika, podrazumeva porodicu u kojoj su svi članovi zavisni, odnosno nesposobni za rad i (b) druga kategorija-porodica koja ima jednog člana sposobnog za rad i najmanje jedno dete ispod 5 god., ili se stara za jedno siroče mlađe od 15 god., ili treba biti zavistan u smislu člana 2.7 ovog Pravilnika ili da su registrovani kao nezaposleni u Kancelariji za zapošljavanje pri Ministarstvu za rad i socijalnu zaštitu.

Iz spisa predmeta se vidi da su upravni organi u obavljenom upravnom postupku u slučaju utvrđivanja da li tužilac ispunjava uslove za dobijanje prava na socijalnu pomoć, predviđeno Pravilnikom UNMIK-a br.2003/28 od 18.Avgusta 2003 godine iz šeme socijalne pomoći, konstatovali da porodica tužioca ne ispunjava kriterijume predviđene gore pomenutom šemom za dobijanje socijalne pomoći.

Optužena strana, u postupku prema žalbi, osporenim rešenjem prihvata u potpunosti utvrđeno činjenično stanje i pravni stav prvostepenog organa, uzimajući u obzir da njegova porodica ima odraslu decu sposobnu za rad i ekonomsku delatnost, kao što su sin Bardulj i ćerka Manduša kao i supruga Nazifa, a istovremeno, na osnovu odluke br.5015656 od 31.12.2004.god., iz koje rezultira da je tužiocu usvojen zahtev za penziju osobama sa ograničenim sposobnostima, pa je prema tome odbio žalbu i ostavio na snazi osporeno rešenje.

Sud ocenjuje da je u ovom upravnom sporu pravilno utvrđeno činjenično stanje, nije povređen zakon na štetu optuženog, tako da je, u skladu sa članom 42 par.2 ZUP, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA PRIŠTINA

A.br.170/2005, od 17.05.2005.god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Vjosa Nimani-Zuljfi

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - prihvaćena žalba - poništena odluka - Član 33 (3) ZUP/Član 62 ZUP]

Žalilac se žalio na odluku Deapartmana za žalbu Poreske admiistracije Kosova argumentujući da je gore pomenuti autoritet pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, ne uzimajući u obzir da se on suočio sa teškom finansijskom situacijom i da nema nikakvih prihoda.

Poreska administracija Kosova je zadužila žalioca da plati unapred procenjenu vrednost dodatka porezu na promet i na prihod. Vrhovni sud je odlučio da je žalba žalioca prihvaćena pošto tuženi nije postupio prema oba, prvom i drugom, zahteva suda da podnese dosije o slučaju i da se odazove na parnicu.

Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba žalioca prihvaćena i naredio je da optuženi donese novu oduku.

A.br.174/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Meleće Behdžeti i Vjosa Nimani-Zuljfi, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u administrativnom sporu prema tužbi tužioca TUP „Nikola-As" sa sedištem u selu Ćerim opština Đakovica, protiv rešenja nezavisnog Borda za ponovno razmatranje u Prištini, A.br.21/2005 od 07.02.2005 god., u predmetu o porezima, na sednici održanoj 20.06.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Usvaja se tužba.

Poništava se rešenje nezavisnog Borda za ponovno razmatranje u Prištini, A.br.21/2005 od 07.02.2005 god.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca protiv odluke Odelenja za žalbe poreske uprave Kosova u Prištini br.333 od 26.10.2004 god., kojim je tužilac obavezan da plati pretpostavljeni porez, porez na dodatnu vrednost i porez na dobit.

Tužilac u tužbi osporava zakonitost osporenog rešenja zbog nepotpunog i

pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, tvrdeći da nema nikakve izvore prihoda i da živi u teškom ekonomskom stanju. Predlaže da se tužba usvoji i osporeno rešenje poništi.

Da bi razmotrio sporni slučaj, koji je predmet upravnog spora, Sud je zahtevom A.br.174/2005 od 21.03.2005.god., tražio od optuženog organa da mu pošalje spise predmeta i odgovor na tužbu. Pošto optuženi organ nije postupio prema prvom zahtevu a ni prema drugom zahtevu suda, od 30.05.2005.god., Vrhovni sud je shodno članu 33 par.3 Zakona o upravnom sporu, odlučio u sporu bez spisa predmeta.

Pošto se u žalbi osporava rešenje optuženog organa zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, Sud nema mogućnosti da oceni pretenzije iz tužbe i zakonitost osporenog rešenja, jer optuženi organ nije poslao spise predmeta, pa stoga usvaja tužbu i poništava osporeno rešenje.

U skladu sa članom 62 ZUS, optuženi organ je obavezan da u izvršenju presude donese novo rešenje.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
A.br.174/2005, od 20.06.2005.god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - prihvaćena žalba - poništena odluka - Član 33 (3) ZUP/Član 62 ZUP]

Vrhovni sud je odlučio u vezi sa žalbom koju je podneo tužilac PTP „Kompanija Integral“ za poništenje odluke Nezavisnog nadzornog odbora u Prištini u predmetu o porezu.

Vrhovni sud je odlučio da prihvati tužbu i poništi odluku nadglednog odbora u Prištini jer optužena strana nije postupila prema zahtevu prvostepenog i drugostepenog suda o dostavljanju spisa predmeta i odgovora na tužbu.

A.br.183/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Meleće Behdžeti i Vjosa Nimani-Zuljfiu, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u upravnom sporu prema tužbi tužioca PTO „Integral Company“ sa sedištem u Uroševcu, protiv rešenja nezavisnog Borda za ponovno razmatranje u Prištini, A.br.28/2005 od 14.02.2005.god., u predmetu o porezu, na sednici održanoj 20.06.2005.god., donosi ovu:

P R E S U D A

Prihvata se tužba.

Poništava se rešenje nezavisnog borda za ponovno razmatranje u Prištini, A.br.28/2005 od 14.02.2005.god.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca protiv odluke Odeljenja za žalbe poreske uprave Kosova u Prištini br.331 od 26.10.2004.god., kojim je obavezan tužilac da plati predviđeni porez, porez na dodatnu vrednost i porez na dobit.

Tužilac u tužbi osporava zakonitost osporenog rešenja, zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, tvrdeći da nema nikakve prihode i da živi u teškim ekonomskim uslovima. Predlaže da se tužba usvoji i osporeno rešenje poništi.

Da bi razmotrio sporni slučaj, koji je predmet upravnog spora, Sud je zahtevom A.br.183/2005 od 25.03.2005.god., zahtevao od optuženog organa

da mu pošalje spise predmeta i odgovor na tužbu. Pošto optuženi organ nije postupio prema prvom zahtevu a ni prema drugom zahtevu suda, od 30.05.2005.god., Vrhovni sud je shodno članu 33 par.3 Zakona o upravnom sporu, odlučio u sporu bez spisa predmeta.

Pošto se u žalbi osporava rešenje optuženog organa zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, Sud nema mogućnosti da oceni pretenzije iz tužbe i zakonitost osporenog rešenja, jer optuženi organ nije poslao spise predmeta, pa stoga usvaja tužbu i poništava osporeno rešenje.

U skladu sa članom 62 ZUS, optuženi organ je obavezan da u izvršenju presude donese novo rešenje.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
A.br.183/2005, od 20.06.2005.god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - prihvaćena tužba poništena odluka - pravo na socijalnu pomoć - Član 40 (1) ZUP/Član 39 (2) ZUP/Član 42 (2) ZUP/Član 4 tačka 1 Pravilnika UNMIK-a Br.2003/38]

Žalilac se žalio na odluku Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu Savetu za žalbe argumentujući da je prvostepeni i drugostepeni autoritet pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje, ne uzimajući u obzir zdravstveno stanje, činjenicu da je on bio nesposoban za radi i da je živeo u veoma lošim uslovima. Centar za rad u Peći je ukinuo socijalnu pomoć porodici žalioca zato što nisu ispunili odgovarajuće uslove.

Vrhovni sud je odlučio da je ovo administrativno pitanje sadržalo prekršaje koji nisu izbegnuti od strane prvostepenog autoriteta i optuženog.

A.br.196/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-Veće sastavljeno od sudija: Vjosa Nimani-Zuljfiću, predsednik, Osman Tmava i Meleće Behdžeti, članovi, sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u upravnom sporu prema tužbi tužioca Šefika Morine, iz sela Ljode opština Peć, protiv optužene strane Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Komisija za žalbe, za poništenje rešenja br.380 od 25.02.2005 god., u predmetu o socijalnoj pomoći, na zatvorenoj sednici veća održanoj 17.05.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Usvaja se tužba.

Poništava se rešenje Ministarstva za rad i socijalnu zaštitu-Komisije za žalbe Priština br.380 od 25.02.2005 god.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbija se žalba tužioca podenta protiv rešenja Centra za socijalni rad u Peći br.17-02287 od 17.12.2004 god., kojom je potvrđeno rešenje prvostepenog organa, kojim je tužiocu prekinuto pravo na socijalnu pomoć jer porodica tužioca ne predstavlja socijalni slučaj.

Tužilac u tužbi osporava osporeno rešenje zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, tvrdeći da je on u teškom zdravstvenom stanju, nesposoban za rad, da porodica broji

osam članova, živi u kući koja ima dve sobe a obe sobe su bez vrata, u teškim ekonomskim uslovima bez ikakvih izvora prihoda. Predlaže da se tužba usvoji a osporeno rešenje poništi.

Optužena strana nije dala odgovor na tužbu.

Vrhovni sud Kosova, pošto je ocenio zakonitost osporenog rešenja u pravcu pretenzija iz tužbe i u skladu sa odredbom predviđenom u članu 40 par.1 Zakona o upravnom sporu (ZUS), nalazi:

Žalba je osnovana.

Pravilnik UNMIK-a, br.2003/28 od 18.Avgusta 2003 god., za Šemu socijalne pomoći, u članu 1 određuje da je ugrožena porodica u socijalnom aspektu ona porodica koja se izabere za primanje socijalne pomoći. U članu 4 tačka 1 ovaj Pravilnik predviđa, da bi se ostvarilo pravo na socijalnu pomoć svi članovi porodice trebaju biti stalni stanovnici Kosova i da ispunjavaju uslove za kategorizaciju u jednu od narednih kategorija: (a) prva kategorija, koja na osnovu člana 2 tačka 7 Pravilnika, podrazumeva porodicu u kojoj su svi članovi zavisni, odnosno nesposobni za rad i (b) druga kategorija-porodica koja ima jednog člana sposobnog za rad i najmanje jedno dete ispod 5 god., ili se stara za jedno siroče mlađe od 15 god., ili treba biti zavistan u smislu člana 2.7 ovog Pravilnika ili da su registrovani kao nezaposleni u Kancelariji za zapošljavanje pri Ministarstvu za rad i socijalnu zaštitu.

Iz spisa predmeta proizilazi da je Ministarstvo za rad i socijalnu zaštitu, prema žalbi u potpunosti prihvatilo činjenične konstatacije i pravni stav Centra za socijalni rad, odbilo je žalbu i ostavilo na snazi osporeno rešenje, tako što su svoju odluku zasnovali na tome da je tužilac proglašen sposobnim za rad od strane regionalne lekarske komisije i da nema decu mlađu od pet godina.

Sud zaključuje da u ovom upravnom sporu postoje protivurečnosti koje nisu otklonjene od strane prvostepenog i optuženog organa, jer u potvrdi o utvrđenom činjeničnom stanju, koje je obavila verifikaciona grupa, bez datuma stoji upisano da porodica ispunjava kriterijume za dobijanje socijalne pomoći.

Iz ovih razloga Sud konstatuje, da je osporenim rešenjem povređen Zakon na štetu tužioca, jer su uzeti u obzir neprovereni svi relevantni dokazi, što znači da nije utvrđeno činjenično stanje dok se ne otklone protivurečnosti između izveštaja sa terena, iz koga proizilazi da tužilac ispunjava kriterijume za dobijanje socijalne pomoći i mišljenja regionalne lekarske komisije, koja tužioca proglašava sposobnim za rad i za ekonomsku delatnost i da nema dece mlađe od pet godina, u vezi sa zahtevanim pravom koje mu je odbijeno.

U ovom pravcu Sud obavezuje optuženi organ da u ponovljenom postupku proceni zavedene dokaze u predmetu, prezentovane dokaze i u slučaju potrebe da pronađe i nove dokaze, koji mogu uticati na pravedno i zakonito odlučivanje u ovom upravnom slučaju.

Iz gore navedenog Sud, shodno članu 39 par.2 i članu 42 par.2 ZUS, odlučuje kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
A.br.196/2005, od 17.05.2005 god.

Profesionalni saradnik,
Ajna Gaši, zapisničar

Predsednik veća,
Vjosa Nimani-Zuljfiću

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - odbačena tužba - predmet prosleđen nadležno opštinskom sudu - Član 9 (1) tačka 2 ZUP/Član 26 (1) tačka 7 KZK/Član 65 ZSP/Član 11.6 Pravilnika UNMIK-a Br.2001/36]

Žalilac se žalio na odluku Skupštine opštine Vučitrn i nezavisnog odbora Ministarstva za javne službe.

Skupština Opštine Vučitrn je udaljila žalioaca iz njegove kancelarije sa položaja direktora Departamenta za zdravlje i socijalnu zaštitu.

Vrhovni sud je odlučio da se parnica ne može voditi u ovom slučaju i u saglasnosti sa članom 26(1) tačka 7. Zakona za redovne sudove i članom 65. Zakona za osporene procedure ovaj radni spor zavisi od predmeta nadzora Opštinskog suda. Prema tome, vrhovni sud je odlučio da je žalba žalioaca neosnovana i uputio je slučaj Opštinskom sudu u Vučitrnu.

A.br.381/2005

E I M E N A R O D A

VRHOVNI SUD KOSOVA-veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Vjosa Nimani-Zuljfiu i Meleće Behdzeti, članovi sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u upravnom sporu prema tužbi tužioca Besima Jašari, ul. „Avni Rustemi" br.12 iz Vučitrna, protiv odluke Skupštine opštine Vučitrn, 01.br.47/05 od 14.01.2005.god., u predmetu iz radnog odnosa, zbog ćutanja uprave, na zatvorenoj sednici održanoj 01.06.2001.god., donosi ovo:

R E Š E N J E

Odbija se tužba.

Predmet poslati Opštinskom sudu u Vučitrn, kao kompetentnom sudu.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac u tužbi ističe da je odlukom Skupštine opštine Vučitrn, 01.br.47/05 od 14.01.2005.god., smenjen sa položaja direktora Direkcije za za zdravstvo i socijalnu zaštitu u SO Vučitrn 11.02.2005.god., žalbu je podneo nezavisnom nadglednom odboru pri Ministarstvu javnih službi u Prištini koji nije odlučio i nakon isteka roka od 90 dana, zbog čega je tužbom tražio da se poništi osporeno rešenje i da se obaveže optuženi da ga vrati na posao sa svim

pravima iz radnog odnosa.

Sud konstatuje da u ovom slučaju žalba nije dozvoljena.

U članu 9 par.1 tačka 2 Zakona o upravnom sporu („Službeni list SFRJ" br.4/1977), predviđa se da se ne može odvijati upravni spor protiv akata donetih u slučajevima za koje na osnovu izričitih odredbi zakona se ne može odvijati upravni spor.

Pravilnik UNMIK-a br.2001/36 od 22.12.2001.god., u članu 11.6 predviđa da ništa ne može ometati pravo civilnog službenika da razmotri postupak konačne odluke uprave u skladu sa zakonom koji je na snazi.

Zakon o redovnim Sudovima („Službeni list SFRJ" br.21/1978), u članu 26 par.1 tačka 7 predviđa realne kompetencije Opštinskog suda da sudi sporove iz radnog odnosa.

U ovom pravcu Zakon o upravnom postupku („Službeni list SFRJ" br.4/1977)u članu 65 predviđa da u sporu iz radnog odnosa ako je tužilac zaposlen-radnik, za vođenje spora je nadležan, osim sudova koji imaju opšte nadležnosti za optuženog, Sud na čijoj se teritoriji obavlja ili je prekinut posao, odnosno Sud na čijoj je teritoriji zasnovan radni odnos.

Vrhovni sud ocenjuje da osporena odluka i postupak koji je prethodio donošenju te odluke nemaju karakter akta i upravnog postupka, kako se predviđa u članu 6 Zakona o upravnom postupku imajući u vidu odredbe gore navedenih zakona, prema tome nalazi da je nadležan da odlučuje u ovom sporu Opštinski sud u Vučitrnu i zbog toga odbija tužbu kao nedozvoljenu, shodno članu 30 par.1 tačka 5 Zakona o upravnom sporu.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI

A.br.381/2005, od 01.06.2005.god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - odbačena tužba - predmet prosleđen nadležnom opštinskom sudu Član 9 (1) tačka 2 ZUP/Član 26 (1) tačka 7 KZK/Član 65 ZSP/Član 11.6 Pravilnika UNMIK-a Br.2001/36]

Žalilac se žalio na odluku Skupštine opštine Vučitrn i Nezavisnom odboru Ministarstva javnih odnosa. Skupština opštine Vučitrn je udaljila žalioca iz njegove kancelarije sa položaja direktora Departmana geodezije, katastra i imovinskih odnosa.

Vrhovni sud je odlučio da se parnica ne može voditi u ovom slučaju u skladu sa članom 26(1) tačka 7. Zakona o redovnim sudovima i člana 65. Zakona za osporene procedure ovaj radni spor zavisi od predmeta nadzora Opštinskog suda. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba žalioca neosnovana i uputio je slučaj Opštinskom sudu u Vučitrnu.

A.br.382/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Vjosa Nimani-Zuljfiu i Meleće Behdzeti, članovi sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u upravnom sporu prema tužbi tužioca Bajram Džafa, ul. „Bahri Kući" iz Vučitrna, protiv odluke Skupštine opštine Vučitrn, 01.br.49/05 od 14.01.2005.god., zbog ćutanja uprave, na zatvorenoj sednici održanoj 01.06.2001.god., donosi ovo:

R E Š E N J E

Odbija se tužba.

Predmet poslati Opštinskom sudu u Vučitrn, kao kompetentnom sudu.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac u tužbi ističe da je odlukom Skupštine opštine Vučitrn, 01.br.49/05 od 14.01.2005.god., smenjen sa položaja direktora Direkcije za geodeziju, katastar i imovinsko pravne odnose u SO Vučitrn 09.02.2005.god., žalbu je podneo nezavisnom nadlegdnom odboru pri Ministarstvu javnih službi u Prištini koji nije odlučio i nakon isteka roka od 90 dana, zbog čega je tužbom tražio da se poništi osporeno rešenje i da se obaveže optuženi da ga vrati na posao sa svim pravima iz radnog odnosa.

Sud konstatuje da u ovom slučaju žalba nije dozvoljena.

U članu 9 par.1 tačka 2 Zakona o upravnom sporu („Službeni list SFRJ" br.4/1977), predviđa se da se ne može odvijati upravni spor protiv akata donetih u slučajevima za koje na osnovu izričitih odredbi zakona se ne može odvijati upravni spor.

Pravilnik UNMIK-a br.2001/36 od 22.12.2001.god., u članu 11.6 predviđa da ništa ne može ometati pravo civilnog službenika da razmotri postupak konačne odluke uprave u skladu sa zakonom koji je na snazi.

Zakon o redovnim Sudovima („Službeni list SFRJ" br.21/1978), u članu 26 par.1 tačka 7 predviđa realne kompetencije Opštinskog suda da sudi sporove iz radnog odnosa.

U ovom pravcu Zakon o upravnom postupku („Službeni list SFRJ" br.4/1977)u članu 65 predviđa da u sporu iz radnog odnosa ako je tužilac zaposlen-radnik, za vođenje spora je nadležan, osim sudova koji imaju opšte nadležnosti za optuženog, Sud na čijoj se teritoriji obavlja ili je prekinut posao, odnosno Sud na čijoj je teritoriji zasnovan radni odnos.

Vrhovni sud ocenjuje da osporena odluka i postupak koji je prethodio donošenju te odluke nemaju karakter akta i upravnog postupka, kako se predviđa u članu 6 Zakona o upravnom postupku imajući u vidu odredbe gore navedenih zakona, prema tome nalazi da je nadležan da odlučuje u ovom sporu Opštinski sud u Vučitrnu i zbog toga odbija tužbu kao nedozvoljenu, shodno članu 30 par.1 tačka 5 Zakona o upravnom sporu.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
A.br.382/2005, od 01.06.2005.god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - odbačena tužba - predmet prosleđen nadležnom opštinskom sudu - Član 9 (1) tačka 2 ZUP/Član 26 (1) tačka 7 - KZK/Član 65 ZSP/Član 30 (1) tačka 5 ZUP/Član - 11.6 Pravilnika UNMIK-a Br.2001/36]

Žalilac se žalio na odluku Skupštine opštine Vučitrn i Nezavisnog Nadležnog odbora Ministarstva za javne službe.

Skuština opštine Vučitrn je premestila žalioca iz njegove kancelarije na položaj direktora Departmana za poljoprivredu i prirodne izvore. Vrhovni sud je odlučio da se parnica ne može voditi u ovom slučaju i saglasno sa članom 26(1) tačka 7. Zakona o redovnim sudovima i članom 65. Zakona o osporenim procedurama ovaj radni spor je predmet jurisdikcije Opštinskog suda. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba žalioca neosnovana i uputio je slučaj Opštinskom sudu u Vučitrnu.

A.br.383/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Vjosa Nimani-Zuljfiu i Meleće Behdžeti, članovi sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u upravnom sporu prema tužbi tužioca Hisen Sfarća, iz Vučitrna, protiv odluke Skupštine opštine Vučitrn, 01.br.50/05 od 14.01.2005.god., zbog ćutanja uprave, na zatvorenoj sednici održanoj 01.06.2001.god., donosi ovo:

R E Š E N J E

Odbija se tužba.

Predmet poslati Opštinskom sudu u Vučitrn, kao kompetentnom sudu.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac u tužbi ističe da je odlukom Skupštine opštine Vučitrn, 01.br.50/05 od 14.01.2005.god., smenjen sa položaja direktora Direkcije za poljoprivredu i prirodne resurse u SO Vučitrn 09.02.2005.god., žalbu je podneo nezavisnom nadglednom odboru pri Ministarstvu javnih službi u Prištini koji nije odlučio i nakon isteka roka od 90 dana, zbog čega je tužbom tražio da se poništi osporeno rešenje i da se obaveže optuženi da ga vrati na posao sa svim pravima iz radnog odnosa.

Sud konstatuje da u ovom slučaju žalba nije dozvoljena.

U članu 9 par.1 tačka 2 Zakona o upravnom sporu („Službeni list SFRJ" br.4/1977), predviđa se da se ne može odvijati upravni spor protiv akata donetih u slučajevima za koje na osnovu izričitih odredaba zakona se ne može odvijati upravni spor.

Pravilnik UNMIK-a br.2001/36 od 22.12.2001.god., u članu 11.6 predviđa da ništa ne može ometati pravo civilnog službenika da razmotri postupak konačne odluke uprave u skladu sa zakonom koji je na snazi.

Zakon o redovnim Sudovima („Službeni list SFRJ" br.21/1978), u članu 26 par.1 tačka 7 predviđa realne kompetencije Opštinskog suda da sudi sporove iz radnog odnosa.

U ovom pravcu Zakon o upravnom postupku („Službeni list SFRJ" br.4/1977)u članu 65 predviđa da u sporu iz radnog odnosa ako je tužilac zaposlen-radnik, za vođenje spora je nadležan, osim sudova koji imaju opšte nadležnosti za optuženog, Sud na čijoj se teritoriji obavlja ili je prekinut posao, odnosno Sud na čijoj je teritoriji zasnovan radni odnos.

Vrhovni sud ocenjuje da osporena odluka i postupak koji je prethodio donošenju te odluke nemaju karakter akta i upravnog postupka, kako se predviđa u članu 6 Zakona o upravnom postupku imajući u vidu odredbe gore navedenih zakona, prema tome nalazi da je nadležan da odlučuje u ovom sporu Opštinski sud u Vučitrnu i zbog toga odbija tužbu kao nedozvoljenu, shodno članu 30 par.1 tačka 5 Zakona o upravnom sporu.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
A.br.383/2005, od 01.06.2005.god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava

[Vrhovni sud - odlučujući o upravnom sporu - odbačena tužba - predmet prosleđen nadležnom opštinskom sudu - Član 9 (1) tačka 2 ZUP/Član 26 (1) tačka 7 KZK/Član 65 ZSP/Član 30 (1) tačka 5 ZUP/Član - 11.6 Pravilnika UNMIK-a Br.2001/36]

Žalilac se žalio na odluku Skupštine opštine Vučitrn i Nezavisnog odbora Ministarstva javnih službi.

Skuština opštine Vučitrn je premestila žalioca iz njegove kancelarije na položaj direktora Departmana za javne službe.

Vrhovni sud je odlučio da se parnica ne može voditi u ovom slučaju i saglasno sa članom 26.(1)tačkaka 7 Zakona za redovne sudove i člana 65. Zakona za osporene procedure ovaj radni spor je predmet pod nadzorom opštinskog suda. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba žalioca neosnovana i uputio je slučaj opštinskom sudu u Vučitrnu.

A.br.384/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA-veće sastavljeno od sudija: Osman Tmava, predsednik, Vjosa Nimani-Zuljfiu i Meleće Behdzeti, članovi sa profesionalnim saradnikom Ajnom Gaši, zapisničarem, u upravnom sporu prema tužbi tužioca Veli Karaće, iz Vučitrna, protiv odluke Skupštine opštine Vučitrn, 01.br.48/5 od 14.01.2005.god., zbog čutanja uprave, na zatvorenoj sednici održanoj 01.06.2001.god., donosi ovo:

REŠENJE

Odbija se tužba.

Predmet poslati Opštinskom sudu u Vučitrn, kao kompetentnom sudu.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac u tužbi ističe da je odlukom Skupštine opštine Vučitrn, 01.br.48/05 od 14.01.2005.god., smenjen sa položaja direktora Direkcije za javne usluge u SO Vučitrn 11.02.2005.god., žalbu je podneo nezavisnom nadglednom odboru pri Ministarstvu javnih službi u Prištini koji nije odlučio i nakon isteka roka od 90 dana, zbog čega je tužbom tražio da se poništi osporeno rešenje i da se obaveže optuženi da ga vrati na posao sa svim pravima

iz radnog odnosa.

Sud konstatuje da u ovom slučaju žalba nije dozvoljena.

U članu 9 par.1 tačka 2 Zakona o upravnom sporu („Službeni list SFRJ" br.4/1977), predviđa se da se ne može odvijati upravni spor protiv akata donetih u slučajevima za koje na osnovu izričitih odredbi zakona se ne može odvijati upravni spor.

Pravilnik UNMIK-a br.2001/36 od 22.12.2001.god., u članu 11.6 predviđa da ništa ne može ometati pravo civilnog službenika da razmotri postupak konačne odluke uprave u skladu sa zakonom koji je na snazi.

Zakon o redovnim Sudovima („Službeni list SFRJ" br.21/1978), u članu 26 par.1 tačka 7 predviđa realne kompetencije Opštinskog suda da sudi sporove iz radnog odnosa.

U ovom pravcu Zakon o upravnom postupku („Službeni list SFRJ" br.4/1977)u članu 65 predviđa da u sporu iz radnog odnosa ako je tužilac zaposlen-radnik, za vođenje spora je nadležan, osim sudova koji imaju opšte nadležnosti za optuženog, Sud na čijoj se teritoriji obavlja ili je prekinut posao, odnosno Sud na čijoj je teritoriji zasnovan radni odnos.

Vrhovni sud ocenjuje da osporena odluka i postupak koji je prethodio donošenju te odluke nemaju karakter akta i upravnog postupka, kako se predviđa u članu 6 Zakona o upravnom postupku imajući u vidu odredbe gore navedenih zakona, prema tome nalazi da je nadležan da odlučuje u ovom sporu Opštinski sud u Vučitrnu i zbog toga odbija tužbu kao nedozvoljenu, shodno članu 30 par.1 tačka 5 Zakona o upravnom sporu.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI

A.br.384/2005, od 01.06.2005.god.

Zapisničar,
Ajna Gaši

Predsednik veća,
Osman Tmava